

HİCAZ ŞARKI

SENİNLE BİR SONBAHAR MEVSİMİYDİ TANIŞTIK

USÛLÜ : DÜYEK

GÜFTE ve BESTE
Yusuf NALKESEN

(ARANAĞME)

(1-2-3)

Se nin le bir son ba har le mev si miy di ta niş tık
Ba zı gün ben kü ser dim da rı lır dın ba zı sen
Göğ sü ne gon ca gül ler ka ran fil ler ta kar dim

San ki bir bi ri mi zi yıl lar ca a ra mış tık
Ba rış tı rır dı bi zi ne al nı ma ko nan bû sen
Me nek şe göz le ri ne çı l gın gi bi ba kar dım

Düş me den el di li ne mes ud gün ler ya şa dık
Ay rıl dık ay rı la lı ne hal de yim bir bil sen
Se ni Ley lâ sa nır dım yok tu Mec nûn dan far kım

Ya ban cı ol duk şim di (Saz) ya zık bir bi ri mi ze

İs ter sen gel dö ne lim es ki gün le ri mi ze (SON)

Remzi Oktar

1.

Seninle bir sonbahar, mevsimiydi tanıştık.
Sanki bir birimizi, yıllarca aramıştık.
Düşmeden el diline mes'ud günler yaşadık.
Yabancı olduk şimdi, yazık birbirimize,
İstersen gel dönelim, eski günlerimize.

2.

Bâzi gün ben küserdim, darılırdın bazı sen,
Barıştırdı bizi, alınma konan büsen.
Ayrıldık ayrılalı ne haldeyim bir bilsen.
Yabancı olduk şimdi, yazık birbirimize,
İstersen gel dönelim, eski günlerimize.

3.

Göğsüne gonca güller, karanfiller takardım,
Menekşe gözlerine çılgın gibi bakardım.
Seni Leylâ sanırdım, yoktu Mecnûn'dan farkım.
Yabancı olduk şimdi, yazık birbirimize,
İstersen gel dönelim, eski günlerimize.